

[1970 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1970-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 8/70) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

4. அரசினர் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) பேரவை அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்.—தொடர்ச்சி.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I move.—

“That under Rule 21 of the Assembly Rules, the Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 10 of 1970) be taken up before all other Bills.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

8. அரசினர் மசோதாக்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துகள் (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 10/70).

* மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1970-ஆம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துகள் (திருத்த) மசோதா †(சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 10/70) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தமிழக உள்ளூர் ஆட்சி நிறுவனங்கள் எல்லாம் நேரடி முறையின் மூலமே தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையின் முதல் கட்டமாக ஊராட்சி மன்றங்களின் தலைவர்களை மக்களே நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்ற அரசின் முடிவு சென்ற ஆண்டு இப்பேரவையில் அறிவிக்கப்பட்டது. அதைச் செயல்படுத்தும் முறையில்தான் இம்மசோதாவை உங்கள் முன் வைத்துள்ளேன். ஓர் ஊராட்சியிலுள்ள வாக்காளர்கள் தங்களில் ஒருவரைத் தலைவராகத் தாங்களே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு இம்மசோதா வகை செய்கிறது. துணைத் தலைவர் முன் போலவே ஊராட்சி உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்.

நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் தலைவருக்கும், ஏனைய உறுப்பினர்களுக்கும் கருத்து வேறுபாடு காரணமாக ஒற்றுமை குன்றுமானால், அந்த ஊராட்சியின் நிர்வாகத்தை ஆறு திங்களுக்குத் தலைவரே ஏற்று நடத்துமாறு பணிக்க ஆய்வாளருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. தலைவரையோ அல்லது துணைத் தலைவரையோ பதவியிலிருந்து நீக்குவதற்கு முன் ஊராட்சியின் கருத்தை அறிந்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

தன் கடமைகளைச் சரிவர நிறைவேற்றாத ஊராட்சி மன்றங்களைக் கலைத்து உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்தி மீண்டும் அமைப்பதற்கும் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரையறைக்குப் பின்பு தேர்தல் நடத்திப் புதிய மன்றத்தை ஏற்படுத்தவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. குறுப்பிட்ட காலவரையறைக்குள், கலைக்கப்பட்டுள்ள ஓர் ஊராட்சி மன்றத்தை அக்கால வரம்பு முடியுமுன் நிர்வாக நலனைக் கருதி முன்னாள் உறுப்பினர்களைக் கொண்டே மீண்டும் அமைப்பதற்கும் வழி செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றிய உறுப்பினர் தகுதி இல்லாதவர் என்றோ, தகுதியை இழந்துவிட்டார் என்றோ தீர்மானிப்பதில் தற்போதுள்ள சட்ட நடைமுறையில் சில குறைபாடுகள் இருப்பதாகத் தெரிவிதால், அப்பிரிவை மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்படி ஓர் உறுப்பினர் தகுதி இல்லாதவர் அல்லது தகுதி இழந்துவிட்டவர் என்று எடுத்துக் கூறப்பட்டின், அந்த

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு. மா. முத்துசாமி]

உறுப்பினருக்கு அதுகுறித்து ஒரு முன் அறிவிப்பு அனுப்ப வேண்டுமென ஊராட்சி நிர்வாக அதிகாரியும், ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையரும் பணிப்பட்டுள்ளனர். அவ்வறிவிப்பைச் சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சி மன்றத்தின் முன்போ அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவின் முன்போ வைக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அவ்வறிவிப்பில் கண்ட குற்றச்சாட்டை உறுப்பினர் மறுத்தால் இரண்டு திங்கள்களுக்குள் நீதி மன்றத்திற்கு முறையீடு செய்து கொள்ளலாம் என்றும் குறுப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு முறையீடு செய்துகொண்டால், நீதிமன்றம் தன் முடிவை அறிவிக்கும் வரை அந்த உறுப்பினர் தொடர்ந்து பதவி வகிக்கலாமென்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சித் தேர்தலில் அஞ்சல் மூலம் வாக்களிக்கும் முறையில்லாத காரணத்தாலும் நிர்வாக நலனை முன்னிட்டும் ஊராட்சியின் வாக்காளர் பட்டியலில் இடம் பெறத் தகுதியுள்ள ஒரு வாக்காளர் இந்திய ராணுவத்திலோ அல்லது பிற மாநிலங்களில் சேவை செய்யும் நம் ஆயுதம் தாங்கிய காவல் படைபிரிவோ அல்லது அயல் நாட்டிலோ பணி புரிபவராக இருந்தால் அவர் தனது சரியான முகவரியை ஊராட்சி வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிக்கும் அதிகாரிக்குத் தெரிவித்தால் அப்பட்டியலில் சேர்த்துக் கொள்ள வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

தவிர, ஓர் ஊராட்சியைப் பேரூராட்சியாக மாற்ற வேண்டுமானால், அதன் மக்கட்தொகை, ஆண்டு வருமானம் ஆகிய அடிப்படைகள் தவிர, நகரத்திற்குரிய தனிப்பட்ட சிறப்பியல்புகள் இருக்கிறதா என்பதையும் கவனித்துச் செயல்படுத்த ஆய்வாளருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சித் தேர்தல்களை வரும் சூலைத் திங்கள் நடத்துவது என்ற அரசின் முடிவை இப்பேரவையில் சில நாட்களுக்கு முன் அறிவித்தேன். தேர்தல் நடத்துவதற்கான பூர்வாங்க ஏற்பாடுகள் அனைத்தும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால், தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினால் தேர்தல்களை நடத்த இயலாவிட்டால் ஊராட்சி உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலத்தை மேலும் ஒரு ஆறு திங்களுக்கு நீடிக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

இம்மசோதாவை நிறைவேற்றித் தருமாறு இம்மாமன்றத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தீர்மானம் பேரவையின்முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகிறது.

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, I move the amendment standing in my name, namely:

“That the Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 10 of 1970) be referred to a Select Committee consisting of Members of the Assembly.”

THIRU J. JAMES: I second the motion.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரை கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் நோக்கமும், கருத்துக்களும் வரவேற்கக் கூடிய ஒன்றாகும். இந்த மசோதாவை முழு மனதாகக் கொள்ளையளவில் வரவேற்கிறோம். இந்த மசோதா உள்ளடக்கி இருக்கும் திருத்தங்களைப் பொறுத்தவரை பல்வேறு புதிய சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மசோதா மிக மிக முக்கியமான மசோதா என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இல்லை. முதல் முறையாக பஞ்சாயத்துத் தலைவரை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை வருகிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் அரசைப் பொறுத்தவரை பஞ்சாயத்துப் பெருமன்றத்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1970 ஏப்ரல் 6]

தலைவர்களும் இப்படித்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தி வந்தார்கள். இப்போது உடனடியாக முடியவில்லை என்றாலும் பின்னால் அப்படிப்பட்ட நிலைமைதான் வரும் என்று நிச்சயமாக எதிர் பார்க்கிறோம். இந்த நிலைமைகளுக்கு எந்த அளவில் அரசு கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தங்கள் பயன்படும் என்பதைப் பார்க்கும் போது இதைப் பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்ப வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

பஞ்சாயத்துத் தலைவரைப் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை, அவரை நீக்கும் முறை இவற்றைப் பார்க்கும்போது நாம் விரும்பியோ, விரும்பாமலோ சில சூழ்நிலைகளின் காரணமாக ஜனநாயகத்திற்கு எதிரான சர்வாதிகாரம் ஆகிவிடும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. பஞ்சாயத்துத் தலைவர் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் அதற்குப் பிறகு அவருக்கு ஆறு மாத காலம் அவகாசம் இருக்கிறது. அவர் பஞ்சாயத்துத் தலைவராகவே அந்த ஆறு மாத காலம் நம்பிக்கை இல்லை என்று தெரிவித்த பிறகும் இருக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அந்த அதிகாரி—இன்ஸ்பெக்டர் முடிவு செய்கிற வரையில் ஆறு மாத காலத்திற்குப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர், பஞ்சாயத்துத் தலைவராகவே இருப்பார். அவரைப் பதவியில் இருந்து நீக்குவதற்கான முறைகளைப் பற்றிச் சொல்லப் பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, பஞ்சாயத்துத் தலைவரை நீக்குவதற்கான காரணங்களை இன்ஸ்பெக்டரிடம் கொடுக்க வேண்டும்; அவர் காரணங்கள் சரியானதாகாது என்று விசாரிப்பார்; விசாரித்த பிறகு சரி என்று அவர் நினைத்தால் கூட்டத்தைக் கூட்டுவார் என்ற நிலை இருக்கிறது.

பஞ்சாயத்துத் தலைவர் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று கூறினால் அதைப் பற்றி முடிவெடுக்க உடனடியாக வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். காரணங்கள் சரிதானா என்று விசாரிப்பதெல்லாம் ஜனநாயகத்திற்கு ஒவ்வாத ஒன்று. “எனக்கு உன் மீது நம்பிக்கை இல்லை” என்று சொன்ன பிறகு அதற்கு என்ன காரணம் தேவை? நம்பிக்கை போய்விட்ட பிறகு காரணத்தைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது? பஞ்சாயத்துத் தலைவர் பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். அவர் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானம் வருகிறபோது யார் அவரைப் பதவியில் இருந்து நீக்குவது? தேர்ந்தெடுத்த மக்களா அல்லது பஞ்சாயத்தில் அங்கம் வகிக்கிற பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்களா என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். “two-thirds of the sanctioned strength of the panchayat” என்று இருக்கிறது. “சாங்ஷனெட் ஸ்ட்ரென்த்” என்று சொல்லும் நேரத்தில் பஞ்சாயத்தில் அங்கம் வகிக்கும் நிலையைக் குறிப்பதாக எடுத்துக் கொண்டால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் இந்தத் தலைவரை வெளியே அனுப்பலாம். யார் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கவில்லையோ, அவர்கள் தலைவர் வெளியே அனுப்புகின்ற நிலை இருப்பது சரியா? பஞ்சாயத்துத் தலைவரைப் பொது மக்கள்தான் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அவர்கள்தான் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து வெளியேற்ற முடியும் என்ற நிலைமை இருக்குமானால் பொது மக்கள் 2/3 ஸ்ட்ரென்த் என்ற அளவில் வருகிறார்களா என்ற கணிப்பைப் பொறுத்தவரை பெரும் பிரச்சினையாகிவிடும்.

பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில் கீழ்மட்டத்தில் நடைபெறும் தேர்தல்கள் வெகு சூடான தேர்தல்களாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே கோஷ்டிச் சண்டை, கட்சிச் சண்டை, உருவாகும் சூழ்நிலை ஆரம்பித்துவிடும் நிலைமை உருவாகிறது. அதற்கெல்லாம் இடம் கொடுக்காத முறையில் சட்டம் அமைய வேண்டும். ஒரு பஞ்சாயத்தை அரசு “சூப்பர்சிட்” செய்துவிட்ட பிறகும் கூட பஞ்சாயத்துத் தலைவர் இயங்குகின்ற அளவுக்கு அனுமதி இருக்கிறது. ஆறு மாத

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு க. இராமமூர்த்தி]

காலம் அல்லது குறிப்பிட்ட காலம் வரை தலைவராகவே தொடர்ந்து பணியாற்றுவதற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது இந்த மசோதா. இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் மாற்றப்பட வேண்டும். இவற்றைப் பற்றி எல்லாம் தீர் விசாரணை செய்கின்ற அளவில் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு இந்த மசோதாவை விட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதா விதிப்படி வந்திருக்கிறது என்றாலும் கூட, ஆற, அமர படித்துவிட்டு வந்து பேசுவதற்கு அவகாசம் தரப்படாத நிலைமையில் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் குறையையும் போக்கும் வகையில் பொறுக்குக் கமிட்டிக்குச் சென்று வந்தால், இருக்கின்ற குறைகளை நிவர்த்தி செய்து பூரணமான மசோதாவாக நிறைவேற்ற முடியும் என்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்துத் திருத்த மசோதாவை வரவேற்கக்கூடிய அதே சமயத்திலே அதில் இருக்கக் கூடிய, திருத்தப்பட வேண்டிய சில குறைபாடுகளையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இதில் பிரதானமாக இருக்கக்கூடியது பஞ்சாயத்துத் தலைவர் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது ஒன்று. அடுத்தது அவரை நீக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படி நீக்குவது என்பது. 1967-ல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலின்போதே தி.மு.க.-வின் தேர்தல் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டது, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களையும், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களையும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதாகும். மூன்று வருஷத்திற்குப் பிறகாவது பஞ்சாயத்துத் தலைவர் மட்டும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்பது வந்திருக்கிறது.

மற்றொன்று வரலில்லை. படிப்படியாக வரும் என்று சொல்லலாம். சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பார்த்து எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து பிறகு அனுபவ அடிப்படையில் பிறகு கொண்டு வரலாம் எனத் தோன்றுகிறது. 22 வருடங்களாகவே பார்த்துக்கொண்டு வருகிறோம். படிப்படியாக என்பதையும் பார்த்து வருகிறோம். அனுபவத்திலும் பார்த்து வருகிறோம். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய தலைவரை இன்ஸ்பெக்டர் என்று சொல்லக்கூடிய கலெக்டர் யாராவது புகார் கடிதம் எழுதினால், வேண்டியவர் வேண்டாதவர் என்ற அடிப்படையில் அவரைத் தூக்கி எறியக் கூடிய அளவிற்கு சூழ்நிலை இருந்து விடக்கூடாது. மூன்றில் இரண்டு பங்கு மெம்பர்களால் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வந்து எடுக்கவேண்டும் என்றிருக்கிறது.

யார் போட்டு போட்டு தேர்ந்து எடுத்தார்களோ அவர்களுக்குத்தான் நீக்குவதற்கான அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். “ரைட் ரீகால்” என்ற அடிப்படையில் இருக்கவேண்டும். ஒரு பிரச்சினையை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு அடுத்ததை ஏற்றுக்கொள்ள ஏன் மறுக்கவேண்டும்? ஏன் அதில் தயக்கம் இருக்கவேண்டும்? ஆகவே, யார் போட்டு போட்டு தேர்ந்தெடுக்கிறார்களோ, அவர்களுக்குத் தான் அந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வருவதில் பலவிதமான சாகசங்கள் நடக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொல்லாமலேயே புரிந்து கொள்வார்கள். நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிய பிறகு கூட கோர்ட்டில் ரிட்கள் போடப்பட்டு வருடக்கணக்கில் காலதாமதம் ஆகக்கூடிய அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. அதனால் உடனடியாக சார்ஜ் கொடுக்காத நிலைமை இருந்து வருகிறது. எல்லா ரிக்கார்ட்களும், பணமும் தலைவரையிலேயே இருக்கிறது. கொடுக்கல் வாங்கல் அவர் கையில்தான் இருக்கிறது. அதன் காரணமாக பஞ்சாயத்துக்களில் ஏற்கனவே எந்த வேலையும் நடைபெறுவதில்லை. ஆகவே நான் சொல்வது என்னவென்றால், நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு என்னுள் உடனடியாக வைஸ்-பிரசிடன்ட்டிடம் சார்ஜ் சூப்படைக்கப்பட வேண்டும்.

[திரு வி. கே. கோதண்டராமன்]

[1970 ஏப்ரல் 6]

ரிட் போட்டு, விசாரணை நடந்து, தீர்ப்பு வந்த பிறகு, தீர்ப்பு அவருக்கு சாதகமாக இருந்தால் பிறகு அவர்கள் மீண்டும் சார்ஜ் எடுத்து தலைவராக தொடர்ந்து நடத்தலாம். அப்படியிருந்தாலொழிய பஞ்சாயத்துக்கள் நல்ல முறையில், ஒழுங்கான முறையில் நடைபெறும் என்ற நிலை இருக்க முடியாது.

பல ஊர்களில் இப்படி நடைபெற்று வருகிறது. உதாரணமாக, குடியாத்தம் தொகுதியில் ஒரு பஞ்சாயத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த காலத்தில் அந்தத் தலைவர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு அவர் ரிட் போட்டு வைஸ்-பிரசிடென்ட் ஒரு தி.மு.க. என்ற காரணத்தினால், பல வருடங்களாக காலதாமதம் செய்யப்பட்டது என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தோம். முதலமைச்சர் அவர்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : வைஸ்-பிரசிடென்ட் தி.மு.க. ஆக இருக்கிற காரணத்தினால் உயர்நீதி மன்றம் அப்படிச் செய்தது என்று கூறுகிறீர்களா ?

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : வைஸ்-பிரசிடென்ட் தி.மு.க. என்பதற்காக உயர்நீதிமன்றம் அப்படிச் செய்தது என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. இன்றையநிலை, உயர்நீதி மன்றம் அல்லது வேறு எந்த நீதி மன்றமோ, அதன் தீர்ப்பை எதிர்பார்த்து அதுவரை அதிகாரத்தில் இருப்பது சரியல்ல. அந்த வகையில் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆகவே உடனடியாக வைஸ்-பிரசிடென்ட்டும் சார்ஜ் கொடுத்துவிட வேண்டும் அப்படி வைஸ்-பிரசிடென்ட் சார்ஜ் எடுத்து நல்லமுறையில் பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் நடைபெற வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற இரண்டு திருத்தங்களையும் வற்புறுத்தி என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராயா : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்றாலும் கூட ஒருசில நடைமுறைச் சிக்கல்கள் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலையைப் பார்க்கும்பொழுது அதை ஆழ்ந்து கவனித்துச் செய்ய வேண்டிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இதில் நேரிடையாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார் தலைவர். அதே நேரத்தில் அந்தந்தப் பகுதிகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படும் மற்ற உறுப்பினர்கள் இவர்கள் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தால், அது செல்லுபடியாகும் என்றளவிற்கு வந்தால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய முறையே அவசியமில்லை என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால் வேறு ஒருவிதமான சட்டத்தை இதற்குள்ளே போட்டுச் செய்யலாம். மூன்றில் இரண்டு பங்கு உறுப்பினர்கள் தலைவர்மீது நம்பிக்கையில்லை என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிவிட்டால் இவரை நீக்கிவிடவேண்டுமா வேண்டாமா என்று இன்னொரு தேர்தல் நடத்தும் விதத்தில் அதையும் இதில் சேர்த்து சட்டம் செய்தால் இச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதன் நோக்கம் ஓரளவிற்கு நிறைவேறும். ஆப்ஜக்ட்ஸ் அன்ட் ரீஸன்ஸில்,

It is proposed to make provision in the Act for authorising the president to carry out the functions which could not be carried out because of the non-co-operation of members.

என்று கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இது இவர்களுக்கு மட்டும்தான், அது தகுமா என்ற பிரச்சினை வருகிறது. யூனியன் தலைவரும் நேரிடையாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்ற முறையையும் கொண்டு வரவேண்டும். அதோடு கூட இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் யாரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்களோ, அவர்களிடையே வேடாட்டுக்குவிடப் பட்டு அவர் இருக்கவேண்டுமா வேண்டாமா என்ற நிலையை அறியக் கூடிய விதத்தில் ஒரு சட்டத்தையும் இதில் புகுத்தினால்தான் இதன்

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு எ. அ. சுப்பராஜா]

நோக்கம் நிறைவேறும் வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே இதுபற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்துச் செய்வதற்காக இதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டுச் செய்தால்தான் நன்றாகியிருக்கும் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவை நான் ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசை படுகிறேன்.

பத்தாண்டுக் காலத்திற்கு முன்னதாக இதே சட்டப் பேரவையில் எங்கள் தலைவர் மறைந்த டாக்டர் அண்ணா அவர்கள் இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தி பேசி வந்தார்கள். ஊராட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் பொது வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய சட்டம் நிறைவேற்றப் படுமானால் நாட்டில் தேர்தல்கள் ஒழுங்காகவும், மிக்க நேர்மையாகவும் நடைபெறும் என்பதை இம்மாமன்றத்தில் நாங்கள் எதிர்கட்சியாக இருந்த காலத்தில் எங்கள் தலைவர்களும், மற்ற உறுப்பினர்களும் இங்கு பேசியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு நாட்களுக்குப் பிறகு இந்தச் சட்டத்தை இன்றைய தினம் அமலாக்கியிருப்பதை நான் பாசாப்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்திலுள்ள ஸ்டேசனல்சம் மக்கள் இந்த நல்ல சட்டத்தை மிக்க ஆவலோடு எதிர்பார்த்து கொண்டிருந்தார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களும் பொது வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய நிலை வருமானால் நாட்டில் நல்லதொரு அரசியல், நல்லதொரு நிர்வாகம், நல்லதொரு உள்ளாட்சித்துறை ஆட்சி நல்லமுறையில் நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த ஆண்டு இல்லாமல் போனாலும் அடுத்த ஆண்டிலாவது ஊராட்சி ஒன்றியத்தலைவர் பொது வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் முறை ஏற்பட்டால் இந்த ஆட்சிக்கு மிக நல்லபெயரும், புகழும் கிடைக்கும்.

நாட்டிலுள்ள எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் இந்த ஆட்சியின் வளர்ச்சியின் அடிப்படை ஊராட்சிகள்தான் என்று மிக நல்ல முறையில் பேசுவருகிறார்கள். ஊராட்சிகள் நிர்வாகம் மிக்க நாயையத்துடனும், மிக்க நேர்மையுடனும், மிக்க ஒழுக்கத்தோடும் நடைபெறுமானால் நிச்சயமாக இந்த நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான பிரச்சனைகள் அதன் மூலமே தீர்க்கப்படும் என்பதில் எந்தவிதமான ஐயப்படும் இருக்க முடியாது.

அந்த வகையில் இன்றையதினம் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவானது நல்ல முறையில் ஒழுங்கான நிர்வாகமும், நேர்மையான நிர்வாகமும் உள்ளாட்சித் துறையில் ஏற்படுவதற்கு இந்த மசோதா நல்ல முறையில் வழிவகை செய்திருக்கிறது.

ஊராட்சிகள் மூலம் பல கேரடிக் கணக்கான ரூபாய் நம் நாட்டில் செலவழிக்கப்படுகிற நிலையில் அவற்றிற்கு நல்லதொரு உற்சாகத்தையும், ஊக்கத்தையும் இந்த மசோதா ஏற்படுத்தும் என்பதில் எந்தவிதமான ஐயப்படும் இல்லை. எந்தவிதமான குறைபாடும் இல்லை. நாட்டு மக்கள் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருப்பது மிகமிக வரவேற்கத்தக்கது என்று அறிக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களும் எதிர்காலத்தில் பொது வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நல்லதொரு ஆழ்நிலை உருவாகுமானால் நாட்டின் மீது பற்றுள்ளவர்களும், தேசத்திற்கு தொண்டு செய்ய

[திரு ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

[1970 ஏப்ரல் 6]

வேண்டுமென்ற எண்ணம் உள்ளவர்களும், தன் பகுதிக்கு தன் ஊருக்கு நல்லது செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டவர்களும் இதிலே வருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துக் கூறி இந்த மசோதாவை ஆதரித்து விடைபெறுகிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, while welcoming the good features in this Bill, I voice forth some doubts in the actual working of this Bill.

There is an element of democracy in making the entire electorate elect the president of the panchayat directly. To day the practice is that a majority of the members elect the president. We of course ascribe some kind of misconduct or nefarious activity in this kind of election. That theory is admitted. That is why we want the entire electorate to elect the president. But in actual working what will happen? Suppose two-thirds of the number of members feel that they were not responsible for electing the president, as he was elected by the entire electorate and do not like the president. Two-thirds of the number of members joining together can rout the very basis of this Act. In actual working, we will be set with a lot of difficulties.

A president must be voted down only for two reasons—dereliction of duty or proven misconduct on his part. Two-thirds of the number of members will join together. That has been my experience in Andhra Pradesh when Tiruttani, the town I now represent, was in Andhra Pradesh. The president was elected by the entire electorate and the members were always at loggerheads with him with the result that in sheer disgust he had to resign. We are heading towards that position. Let us cross our experience with the experience gained by another State.

The second thing is that we are introducing an element of democracy in making the entire electorate elect the president. Why should we not adopt the same principle for the election of the chairman of the panchayat union council also? All the presidents of the panchayats directly elected will elect the chairman of the Panchayat union council. We are introducing democracy in one stage, stop with it, and say "Let us watch the experiment and then go further". Either we must be completely democratic or we should not introduce this kind of Bill. That is my suggestion to the Government, if they are going to listen to me. Of course I am sure they are not going to listen to me.

The Hon. THIRU K. A. MATHIALAGAN: Why should the hon. Members say that?

THIRU K. VINAYAKAM: It is evident from the idea of rushing important legislation through at the fag end of the session. This bill should have been brought in a separate session and not in the budget session. We have been sitting here for the past thirty-five or forty days. During the budget session members get tired and everybody is thinking of going back to their homes. The Government is hustling, and the Law Minister will vouch for what I say. Government should not rush or hustle through this Bill. Now it is past 1-30 p.m. and the Government want the Bill to be passed. I know with what anxiety the members are sitting here. I know the Government will have their own way. If ever the Government are sincere about this Bill, they should have convened a separate session and brought in this Bill.

1970 ஏப்ரல் 6]

[Thiru K. Vinayagam]

The Minister is seeking the permission of this House for extension of time by six months, if the elections are to be held in July. That means they are preparing for a contingency. I am sure they are not going to hold the elections in July. That is at the back of their mind.

They envisage some difficulty in holding the elections in July.

There are many proposals for bifurcation of panchayats lying before the Government. In almost every panchayat some kind of misunderstanding is there. Members have been asking the Government "Why don't you bifurcate? Even after bifurcation, they will be viable units." Many such instances have been brought to the notice of the Government. The Government have not taken any decision. It is right that they have not taken a decision early. If they kept the door open such of those people who were interested were very active going about the Secretariat to get things done. There are many cases where bifurcation justified on merits, but it was not given effect to.

I still feel that the Government should not hustle this kind of legislation. Better they postpone the consideration of the Bill in the sense of referring to a Select Committee. Let us sit in the Select Committee, reconsider the entire Bill and come back with a legislation, and in a calmer mood is the members will be in a better position to consider it.

As Mr. E. R. Krishnan asked, why should they have direct election for the president of the panchayat only and not for the chairman of the panchayat union council? That point is relevant. Why does not the Ministry concede at least their own partyman's view?

திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்: தன்னிலை விளக்கம்.....

THIRU K. VINAYAKAM: Let the hon. Member please listen to me. He spoke in Tamil and this is what I understood from his speech.

Therefore, Mr. Deputy Speaker, let us not hustle through, let us sit down calmly in a Select Committee, go through the Bill and then bring in a comprehensive Bill. The Tamil Nadu General Sales Tax Act and even the Panchayats Act have been amended several times. Why should not think of a comprehensive Bill, plugging all the loopholes. Then the Government can take credit for being perfect in legislation. I commend for the acceptance of the House this motion for referring the Bill to a Select Committee.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவரவர்களே, இந்த பஞ்சாயத்துக்கள் திருத்த மசோதா சம்பந்தமாக, இன்று பொதுவாக பஞ்சாயத்து தலைவர்களை நேரடியாக மக்களே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும், வோட்டார்களே தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்பது மிகவும் வரவேற்க வேண்டிய நல்ல காரியமாகும். பஞ்சாயத்து தேர்தலிலே தலைவர்களை நேரடியாக தேர்ந்தெடுப்பது போல ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களும் நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய ஒரு திடமான அபிப்பிராயம். ஏனென்றால் இன்று பஞ்சாயத்து தலைவர் தேர்தலானாலும் சரி, அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் தேர்தலானாலும் சரி, இந்த மாதிரி ஒரு சில குறிப்பிட்ட தலைவர்களோ அல்லது மெம்பர்களோ மட்டும் ஒரு தேர்தலில் வாக்களிக்கக் கூடிய முறை இருந்தால், அவர்கள் தங்கள் மனதிலுள்ளவர்களுக்கு, யாருக்கு ஓட்டுப்போட வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களோ அவருக்கு ஓட்டுப்போட முடியாத நிர்ப்பந்த சூழ்நிலையையும், இடைஞ்

[திரு. கோ. அழகர்சாமி]

[1970 ஏப்ரல் 6]

சல்களையும் பார்த்தோம். மனப்பூர்வமாக யாருக்கு வாக்களிக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு வாக்களித்தாலோ, அல்லது வேறு ஒருவருக்கு வாக்களிக்காவிட்டாலோ, அவருக்கு ஏற்படுகின்ற நெருக்கடிச் சூழ்நிலையை பொதுவாக பஞ்சாயத்து தலைவர் தேர்தலிலும் பார்த்தோம், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரை தேர்ந்தெடுக்கின்ற தேர்தலிலும் பார்த்தோம். ஆகவே, அந்த முறை மாற்றப்பட வேண்டுமென்று சென்ற காலத்தில் சொல்லப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அந்தத் திருத்தத் திலே பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தேர்தலில் மட்டும் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பது என்று வந்திருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களையும் அதேபோல் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுத்தால் அது சிறந்த முறையிலே, நேரடியாக, ஜனங்கள் விரும்பும் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். இல்லையென்றால் தாங்கள் யாரை ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களோ அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடும் என்று கூறிக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதே நேரத்தில் பஞ்சாயத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் தலைவருக்கும், மெம்பர்களுக்கும் இடையே ஏதாவது கருத்து வேறுபாடு ஏற்படக்கூடிய காலத்திலே, பஞ்சாயத்து செயல்பட முடியாத நேரத்திலே, 6 மாத காலம் பஞ்சாயத்தைக் கூட்டாமல், தலைவர் அந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்கான ஷரத்து இதிலே இருக்கிறது. அதே நேரத்தில், இன்ஸ்பெக்டர் தலைவருக்கு அதிகாரம் அளிக்கும் நேரத்தில் சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்து மெம்பர்களின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு, அதற்கு மேல் தலைவர் மீது என்னென்ன புகார் சொல்லுகிறார்கள் என்று தெரிந்தபிறகு, இன்ஸ்பெக்டர் அம்மாதிரி ஒரு அதிகாரத்தை அந்தத் தலைவருக்குக் கொடுக்க முயற்சிக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

தலைவர் மீது, மூன்றில் இரண்டு பங்கு மெஜாரிட்டியிருந்து புகார் சொல்லி, தலைவரைப் பதவியிலிருந்து நீக்குவதோ அல்லது அவர்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதோ இன்ஸ்பெக்டரால் (கலெக்டர்) முடிவு செய்யலாம் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தைக் கொண்டு இன்ஸ்பெக்டர் என்று சொல்லக் கூடியவர், உத்தரவு பிறப்பித்த பிறகு, அதை நிறுத்தி வைக்கவோ, அல்லது ஒப்பளிப்பு வழங்கவோ அந்தக் கலெக்டர் உத்தரவுக்குமேல், சர்க்காருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப்பதிலாக ஜில்லா நீதிபதி லெவலுக்கு உள்ள ஒரு கோர்ட்டில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் முறையீடு செய்துகொண்டு அந்த முடிவை ஏற்றுக் கொண்டால் சரியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

*திரு. எம். கரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, சபையின் முன் வைக்கப் பட்டிருக்கின்ற பஞ்சாயத்து திருத்த மசோதா மிகவும் பிரதானமான ஒரு மாற்றத்தை நமக்கு எடுத்துக் கூறுகிறது. வாக்களிக்கும் முறையிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற ஒரு மாற்றம் என்கூடச் சொல்லலாம். நமது தேசத்திலேயுள்ள ஓட்டளிக்கின்ற முறை மேலும் மேலும் தூய்மைப்பட வேண்டுமென்றால் இந்த நாடு கிராம யூனிட்களாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும் முறையிலே, கிராமமக்கள் தாங்கள் சுதந்திரமாக ஓட்டுப் போட்டு, ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க முடியுமென்ற நிலையிலே இந்தத் திருத்தச் மசோதா வந்திருக்கிறது. இது சிறப்புடையது தான்.

மாண்புமிகு மற்ற உறுப்பினர்கள் கூறியதைப் போல இது அங்கே மட்டும் நிற்காமல், அதனோடு இணைந்திருக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் விஷயத்திலும் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தால் இன்னும் சிறந்ததாக இருக்கும். ஏனென்றால் இரண்டும் வேறுபடுத்திப் போடும் முடியாத இணை புள்ள அமைப்புகளாக இருப்பதால் சொல்கிறேன். அதோடு, அப்படி செய்யப்படவில்லையென்றாலும் கூட வருங்காலத்தில் அப்படிச் செய்ய வேண்டிய நிர்வகத்தை அது கொண்டுவரும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

ஆகவே, இன்றைக்கு இங்கே கொண்டு வந்துள்ள திருத்த மசோதா விலே மற்றவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல், நானும் பல முரண்பாடுகளை அதிலே காண்கிறேன். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர், அது இல்லாதவர்களின் நம்பிக்கையில்லாத காரணத்தால், அவர்கள் வெளியே வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டால் அந்த ஓட்டு போட்டவர்களுக்கு, அவரைத் தேர்ந்தெடுத்தவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் மரியாதை என்ன என்ற கேள்வி எழுகிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, இந்த முரண்பாட்டின் காரணமாக, நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பது என்ற முறை ஆரம்பத்திலேயே நின்று விடுமோ என்ற பயமும் தோன்றுகிறது. ஆகவே, இந்த முரண்பாடுகளைப் போக்கி, ஒரு முறையான இணக்கமான வகையிலே அமைப்புகள் இயங்குவதற்கான வழிவகைகளை இந்த அரசு கொண்டு வர வேண்டியிருக்கும் வரங்காலத்திலே.

இன்றைப் புதிதாகக் கொண்டு வரும்பொழுது, அதனுடைய முழு உருவத்தைக் கண்டுபிடித்து அதை முழுதாகச் செய்துவிட முடியாது என்பது உண்மைதான். இருந்தாலும்கூட, பர்சார்த்தமாகவேனும், அந்த முரண்பாடுகளைப் போக்குவதற்கான வழிவகைகளைச் சிந்திக்கச் சிறிது நேரமோ, அவகாசமோ இந்தச் சபைக்கு அளித்திருக்க வேண்டும். மிகக் குறைந்த நேரத்திலே, உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கான வாய்ப்பு மிகவும் குறைந்து, ஒரு மாறுபாடான, ஒரு புதிதான கருத்தை வெளிக்கொண்டு வரும்பொழுது அது சரியான முறையிலே உருவாக வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே செய்திருந்தால் இன்னும் சிறந்ததாக இருக்கும். ஆகவே, மக்களால், ஓட்டுப்போடும் நிலை ஏற்படும் பொழுது அந்தத் தலைவருக்கு இருக்கும் அதிகாரம், இப்பொழுது இருப்பதைவிட இன்னும் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டியிருக்கும். அப்படி விரிவுபடுத்தவில்லை யென்று சொன்னால், இந்தத் தேர்தலில் உண்டாகும் பயன் நமக்கு இல்லாமல் போய்விடும்.

ஆகவே, அதிகாரத்தைப் பரவலாகச் செய்ய வேண்டுமென்ற வாதத்தின் அடிப்படையிலே, சுதந்திரமாக ஓட்டுப்போட்டு தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமைகள் நிலைநிறுத்தப்பட வேண்டுமென்ற முறையிலே இந்த அம்சம் நிலைத்து நிற்க, இதை இன்னும் விரிவுபடுத்தி, வளர்படுத்திக் கொண்டு வருவதன் மூலம் இந்தத் தேசத்தின் ஜனநாயக முறை விரிவுபடுவதற்கு உதவி செய்யும் முறையில், இம்மாதிரி இருக்கும் முரண்பாடுகளைப் போக்கி, இம்மாதிரி இருக்கும் சங்கடங்களையும், சிரமங்களையும் தவிர்ப்பதற்காக, ஏற்கனவே என்னுடைய கட்சியானது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எந்த உறுப்பினரும், யாரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றார்களோ அவர்கள் விரும்புகின்றபொழுது அவர்களைத் திரும்ப எடுத்துக்கொள்வதற்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. அதை இந்தக் கிராம அமைப்பிலேயும் நாம் பரிசீலனை செய்துபார்த்து, நாம் அதை நடைமுறையிலே கொண்டுவந்து பார்த்து, வரங்காலத்தில் தேசம் முழுமைக்கும் கொண்டுவருவதற்கு வழிகாட்டியாக தமிழ்நாட்டின் அமைப்பு ஏற்படும் முறையிலே, நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானமோ அல்லது தலைவரை நீக்க வேண்டிய நிலையோ ஏற்படும்பொழுது அது அந்த வாக்களித்தவர்களாலே செய்யப்படும் நிலைக்கு வழிவகைகளைக் காண்பது நல்லது என்று கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : தலைவரவர்களே, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் என்று கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதா சரியானது, ராவேற்கத்தக்கது என்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அந்தத் தலைவரை ஒரு அதிகாரி நீக்குவதற்கு அதிகாரம் கொடுப்பது சர்வாதிகார போக்கு என்று கருதுகிறேன். ஜனநாயக அடிப்படையிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர் மீது நம்பிக்கையில்லாத நிலை ஏற்பட்டால் அவரை அதிகாரி நீக்குவது என்ற அளவிற்கு அதிகாரியிடம் அதிகாரத்தைக் கொடுப்பது சரியாக இருக்க முடியாது என்று கருதுகிறேன். எனவே, ஓட்டுப்போட்ட

[திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்] [1970 ஏப்ரல் 6]

மக்களே திரும்பப் பெறுவதற்கான முறையில் செய்தால், ஜனநாயக முறையில் செயல்படுகின்ற முறையாகும். அதிகாரிகளிடம் கொடுப்பது சரியல்ல என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சிகளைப் போலவே, ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களையும், முனிசிபல் தலைவர்களையும் ஜனங்களே தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய முறையில் வைத்தால் நன்றாக இருக்க முடியும். நம்முடைய உணர்வு சரியான முறையில் அமல் செய்வதற்குச் சாத்தியமாக இருக்கும். எனவே, பஞ்சாயத்துக்களைப் போல ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும், நகர சபைகளிலும் தலைவர்களை ஜனங்களே தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய விதத்தில் இந்தச் சட்டத்திலே திருத்தத்தைக் கொண்டு வர அரசு யோசனை செய்வது சரியாக இருக்கும். இந்த விதத்தில் அரசு சிந்திக்க வேண்டுமென்ற யோசனையை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : சார், இந்தப் பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் இருக்கும் ஒரு திருத்தத்தின் பொதுக் கொள்கையை நான் பொதுவாக வரவேற்றாலும்கூட, அதில் திருத்தம் கொண்டு வந்து வைத்திருக்கின்ற வழியும், இடமும் சிலவற்றில் ஒவ்வாததாக இருக்கின்றன. அவைகள் திருத்தப்பட வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“Statement of Objects and Reasons” என்ற தலைப்பிலே ஐந்தாவது பகுதியிலே இருப்பதைப்போல,

“It is also proposed to avail of this opportunity to make certain other minor amendments to the Act.”

என்பதைப்போல, இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஜனநாயகத்திற்கு ஜனநாயகக் கொள்கைகளுக்கு ஓரளவு முரண்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது என்னுடைய தாமதமான அபிப்பிராயம். ஜனநாயகப் பண்பின்படி, பஞ்சாயத்தோ அல்லது நகர் மன்றமோ ஒரு சின்ன சட்டமன்றம்போல, சட்டம் செய்யும் உரிமை கிடையாது. செய்த சட்டங்களை அமல் நடத்துவதாகும். அதற்குப் பொதுமக்களின் தொடர்பு கொண்டு அமல் நடத்துவதுதான் அவர்களின் வழி.

நாம் ஜனநாயக அடிப்படையிலே வைத்திருக்கிறோம். தலைவர்களை தேர்ந்தெடுக்கும்பொழுது எல்லா ஒட்டர்களும் ஒட்டுப் போட்டுத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று எப்படி ஜனநாயகத்தை வரவேற்கிறோமோ அதைப்போல் அவர்களை நீக்கும்பொழுதும் அந்த குறிப்பிட்ட மெம்பர்கள் மட்டும், குறிப்பிட்ட பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்கள் மட்டும் அவர்களை நீக்க மூன்றில் இரண்டு பங்கிருந்தால் அவர்கள் நீக்கப்படலாம் என்று சொல்வது, ஜனநாயக அடிப்படையிலே உகந்தது அல்ல. ஏனென்றால் மக்களால் பெரும்பான்மையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள், சிறுபான்மையினரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களால் நீக்கமுடியாத என்ற அடிப்படையில் அதிலே ஒரு சில திருத்தங்களைச் செய்ய அரசு ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த முதல் பகுதியை பார்க்கிறபொழுது,

“It is proposed to make a provision in the Act for authorising the president to carry out the functions which could not be carried on because of the non-co-operation of members.”

என்று இருக்கிற அந்தப் பொதுக்கருத்தை மட்டும் நான் ஆமோதிக்க விரும்பவில்லை. ஏனெனில், பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் ஒரு தலைவரின் பேரில் தவறுதலான அபிப்பிராயத்தைக் கொள்ளாமல் கூட, நியாயமான ஒரு வேற்று அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருக்கலாம். வேற்று அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கும்பொழுது, அந்தத் தலைவர் நிச்சயமாக அந்தக் காரியத்தை நாம் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்றிருந்தால், அவர் ஒரு கையெழுத்துப் போட்டு, அதிகாரிகளிடம் கொடுத்தால் போதும். ஆகவே, பெரும்பாலானவர்கள், சில நல்ல அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லக் கூடியவர்களின் அபிப்

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு. சா. மெய்யப்பன்]

ராயத்தை எடுத்துக் கொள்ள முடியாமல், பிரசிடெண்டு எதேச்சாதிகாரமாக, டிசுபேட்டர்ஷிப் மாதிரி நடந்துக்கொள்ள வழிவகை இருக்கும் என்ற காரணத்தினால், அதையும் ஏதாவது திருத்தக்கூடிய வழிவகை இருக்குமா என்று பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் ஊராட்சி மன்றங்களில் தலைவர் தேர்தலைப் பொறுத்தவரையில் மக்களாகவே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கிற முறையை சட்டமாக்குகின்ற வகையில் கொண்டுரவரப்பட்ட மசோதாவின் மீது பல்வேறு கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் மக்கள் ஆட்சி தத்துவத்தின் அடிப்படைக் களங்கள் என்பதை மனதில் கொண்டு, அவைகள் மிக்க சிறப்பான முறையில் அமையவேண்டும் என்ற கருத்தை இங்கே பலரும் சொன்னார்கள்.

நமது எதிர்க்கட்சி கொறடா அவர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இந்த சட்டமன்றக் கூட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கிற நேரத்தில் இந்தச் சட்டத்தை எப்பொழுது கொண்டு வரப்போகிறார்கள் என்று துடித்தார்கள். நாம் அப்பொழுது அவர்களுக்கு இந்தத் தொடர் கூட்டத்தில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுகிறோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தோம். அவர்களுக்குக் கொடுத்த அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றும் வகையில் இப்பொழுது இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தால், இதற்கு என்ன அப்படி அவசரம், இன்னும் கொஞ்சம் அமைதியாக, ஆற அமர சிந்திக்கலாம் என்று சொல்கிற நிலையைப் பார்க்கிறோம். ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தி.மு.க.வினாடைய லட்சியங்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். நாம் ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவைகளில் நேரடித் தேர்தல் முறை வரவேண்டும் என்பதை ஏற்கனவே கொள்ளுக அளவில் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத்தில் இதுபற்றி விவாதம் நடைபெற்றபொழுது நான் விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, அந்த அடிப்படைக் கொள்கையை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் அமைப்பு முறை கடந்த 10,12 ஆண்டுகளாகத் தான் செயல்பட்டு வருகிறது. அவைகள் பெரிய நிர்வாக இயந்திரங்களாக இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. மக்கள் ஆட்சி முறையிலே இன்றைய தேர்தல் முறையைப் பார்க்கிறபொழுது, அதில் ஏற்படுகின்ற நிர்வாகச் சிக்கல்களை நாம் ஓரளவுக்கு கண்காணித்துத் தீரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சிக் கொறடா அவர்கள் பேசியதற்கும், திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசிய கருத்துக்கும் ஒன்றுக்கு ஒன்று வேறுபட்ட நிலை இருந்ததை நாம் பார்த்தோம். பல்வேறு உறுப்பினர்களும் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற உறுப்பினர்களுக்கு முழு அதிகாரமும் தரப்பட வேண்டும் என்ற வாத்தத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு, அந்த ஊராட்சித் தேர்தல் தலைவருக்கு அங்கே இருக்கிற உட்பக்க காரணத்தினால், நட்புறவு இல்லை என்ற காரணத்தினால் ஒரு 6 மாத காலத்திற்கு தான் எதேச்சையாக செயல்படுகிற அதிகாரத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வழங்கலாம் என்பது, ஜனநாயகத்தில் பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களைக் கேட்காமல் தலைவர் எதேச்சையாக நடந்துகொள்ள வழி வகுக்கப்படுகிறது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

1950-ல் இன்றைய தேர்தல் முறையை ஏற்கனவே ஒரு சட்டமாக ஆக்கிக்கொண்டு வந்து நடத்தியிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர் மேலே நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வருகிற உரிமையைக் கூட உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கவில்லை. இது.

[திரு. மா. முத்துசாமி]

[1970 ஏப்ரல் 6]

பொழுது நாம் அந்த உரிமையைக் கொடுத்திருக்கிறோம். மூன்றில் இரண்டு பங்கு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய தலைவர் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்பதற்கு தக்க ஆதாரங்களைக் காட்டி, குற்றச்சாட்டுகளை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அனுப்ப வேண்டும். அதன்மீது ஊராட்சித் தலைவரை விளக்கம் கேட்கிற பொறுப்பை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். விளக்கம் கேட்ட பிறகு, இவைகள் அனைத்தும் ஊராட்சி மன்றத்தின் கருத்துக்கு வைக்கப்படுகின்றன. அவர்களுடைய கருத்தைக் கேட்டு ஆராய்ந்த பிறகு, குற்றச்சாட்டுகள் நிரூபிக்கப்படுகிற அந்த நிலையில் உறுப்பினர்கள் அந்தக் காரணத்தைக் காட்டி தலைவரை நீக்குவதற்கு அதிகாரத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு வழங்கியிருக்கிறோம். ஆகவே, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களுடைய ஆலோசனை கோரப்படுகிறது. ஏன் அப்படிச் செய்திருக்கிறோம் என்றால், மக்கள் ஆட்சி முறையில் நேரடித் தேர்தல் நடக்கின்றபொழுது, அடிக்கடி இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள், கருத்து வேறுபாடுகள் வரலாம். ஆகவே, அதற்காக உடனடியாக தேர்தல் நடத்துவதென்றால் எவ்வளவு சங்கடமான காரியம் என்பதை உணர வேண்டும்.

ஏறத்தாழ 13,000 ஊராட்சி மன்றங்களை வைத்திருக்கிறோம். கருத்து வேறுபாடு வருகிற நேரங்களிலெல்லாம் மறுதேர்தல் நடத்துவது என்பது இயலாத காரியம். திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியது போல பல கிராமங்களில் அங்கு இருக்கக்கூடிய சும்பல்களிடையே கருத்து வேற்றுமைகள் வரக்கூடும். சில நேரங்களில் தலைவராக இருப்பவருக்கும், மற்றவர்களுக்கும் பாடுபாடு வரக்கூடும், கருத்து வேற்றுமை வரக்கூடும், சொந்த விருப்பு வெறுப்பு காரணமாக கோபம் வரக்கூடும். ஒரு மாதம், இரண்டு மாதம், மூன்று மாதங்கள் கழித்து கோபம் கொஞ்சம் ஆரக்கூடும். காலம் மனிதனுடைய கோபத்தை ஆற்றக்கூடிய சக்தி படைத்தது. ஆகவே, 6 மாத காலத்திற்குள் மறுபடியும் இவர்கள் இணைந்து, ஒன்றாக இருந்து நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படலாம். ஆகவே, 6 மாதத்திற்கு இந்த நிலை நீடிப்பதற்கு வழிவகை செய்திருக்கிறோம். அப்பொழுதும் ஒத்து வரவில்லை என்றால், மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும், மக்கள் பார்த்து அவர்களை நீக்க வேண்டும், வேறு யாரும் நீக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். நாடாளுமன்றத்திலும், சட்ட மன்றங்களிலும் அப்படிப்பட்ட நிலைமை வருகின்ற அளவுக்கு ஜனநாயகம் வளருமேயானால், அப்பொழுது ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் இந்த முறையை அமுல் நடத்துவதில் சங்கடம் எதுவும் இருக்க முடியாது.

இப்பொழுது கூட பெரும்பாலாக இருப்பவர்களின் கருத்துக்கு சரியில்லை, அப்படியிருப்பவர் எப்படி தலைவராக இருக்க முடியும் என்று கேட்கப்படுகிறது. ஒரு ஊரில் ஊராட்சித் தலைவருக்கு 8 பேர் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், இந்த 8 பேர்களில் யார் அதிக வாக்கு பெறுகிறார்களோ அவர் ஊராட்சி மன்றத் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். உள்ளபடியே கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தால், ஊரிலுள்ள 1,000 பேர்களில் 8 பேர் போட்டியிட்டால், 150 வாக்குகளை வாங்கியவர் வெற்றி பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. நியாயப்படி பார்த்தால், மைனாரிடி மக்களின் வோட்டுகளைப் பெற்று ஒருவர் எப்படித் தலைவராக வரமுடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஜனநாயகத்தில் ஒரு முறையை வைத்து தேர்தல் நடத்துகிறோம். அதே நேரத்தில் நிர்வாக ஒழுங்கும் ஏற்பட வேண்டும் என்பதை கவனத்தில் கொண்டுதான் இவைகளைச் செய்கிறோம். நாளுக்கு நாள் நம் முடைய மனப்பக்குவம் வளர்ந்து, தக்கவர்களை தேர்ந்தெடுக்கிற முறை வரும்பொழுது இப்படிப்பட்ட குறைகள் நிச்சயம் மாறிப்போய்விடும் என்பதை எடுத்துத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு மா. மூத்துசாமி]

அடுத்து, நம்முடைய அழகர்சாமி அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஒரு முடிவைச் சொன்ன பிறகு நீதிமன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய நீதிபதி தான் விசாரிக்கவேண்டும், அரசாங்கம் அதில் வரக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அது எந்த முறையிலும் முறையாக இருக்காது. இப்பொழுது கூட காலம் கடத்தப்படுகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது என்று முன்னாலே பேசிய பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். வழக்கு என்றால் உடனே நீதிமன்றத்திற்குப் போய்விட்டால், தவறு செய்பவர்களுக்கு நீதிமன்றம் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய நிலை வந்து விடுகிறது என்றல்லாமல் திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் செய்த முடிவு சரியான தல்ல என்றால், அரசு தலையிட்டு அந்த முடிவை மறுபரிசீலனை செய்யும் முறையை வைத்திருக்கிறோம்.

நீதிமன்றத்திற்கு செல்கின்ற உரிமை அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் உண்டு. ஒருவர் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லாத நிலையை ஜனநாயகத்தில் ஏற்படுத்தி விட முடியாது. ஆகவே, நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லலாம். நீதிமன்றங்களில் எல்லா வழக்குகளிலும்கூட அந்த முறைகளைப் பின்பற்றுவதில்லை. வழக்குகளை ஏற்றுக்கொண்டாலும் கூட நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய விதிகளின்படி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு குறுக்கே நிற்பதில்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலைகளையெல்லாம் பார்க்கிறோம்.

ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களும் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்டவைகளை யெல்லாம் வருங்காலத்தில் நிச்சயம் செய்வதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்வோம். இந்த ஐந்தாண்டு காலத்தில் நடைமுறையில் பார்த்து இதில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்கள் ஏதாவது இருந்தால், அவைகளையெல்லாம் ஒரு பாடமாக ஏற்றுக்கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தை எந்த முறையில் திருத்த வேண்டுமோ, அப்படியெல்லாம் திருத்தி, வருங்காலத்தில் செய்வதற்கு ஒரு வழிகாட்டியாக, முன்மாதிரியாக இதனை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைத் தான் உங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அப்படிப்பட்ட முறைகளுக்கு ஏற்ப இந்தச் சட்டத்தை வகுத்திருக்கிறது, என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்; நன்கு ஆலோசனை செய்து பார்த்து எப்படி எப்படிச் செய்யமுடியும் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நான் அளித்திருக்கும் விளக்கத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு மன நிறைவு ஏற்பட்டிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன், காலம் அதிகமாக இல்லாததால், அதிகமாகச் சொல்லவில்லை.

பிற்பகல்
2-00

ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் நேரிடையாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் தானே ஜனநாயகம் என்று ஆகும் என்று திரு சுப்பராஜா எடுத்துச் சொன்னார்கள். நாம் இப்பொழுது ஒரு படி மேலே வந்திருக்கிறோம். ஊராட்சித் தலைவர் உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும்நிலை மாறி, மக்களை தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அந்தத் தலைவர்கள் அதனை பேர்களும் கூடி, தங்களுக்குள்ளே தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்று ஜனநாயகத்தின் அடிச்சுவட்டில் பாதிவழி கடந்து வந்திருக்கிறோம் (குறுக்கீடு) பாதிக்கிணறு என்கிறார்கள், பாதிக்கிணறு இல்லை, பாதி வழி தாண்டி வந்திருக்கிறோம். முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு ஜலிலை மாதத்தில் தேர்வுகள் வரும். திரு. வினாயகம் சொன்னார்கள், அப்பொழுது, அப்பொழுது சட்டத்திலே கொஞ்சம் கொஞ்சம் திருத்தம் கொண்டு வருகிறார்கள், முழுமையாகக் கொண்டு வர வேண்டும் என்கிற எண்ணமே வரவில்லை என்றார்கள். 1920-ஆம் ஆண்டில் நம்முடைய நகராட்சி சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. 1947-லிருந்து ஜனநாயகத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். இன்று வரையில் திருத்தப் படாமல் இருப்பதையும் மனத்தில் கொண்டு பார்க்க வேண்டும். “காம்பரொஷென்ஸில் அமெண்ட்மெண்ட்” என்று முழுமையாக நிறைவேற்றினாலும், அடுத்த ஆண்டிலேயே சில மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டிய நிலைகள் வரலாம்.

[திரு. மா. முத்துசாமி]

[1970 ஏப்ரல் 6]

நகராட்சித் தேர்தல்கள் பற்றி பரிசீலித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். திருத்தங்கள் வரும்போது, நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வழிவகைகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது ஊராட்சித் தேர்தல்களை மூன்று ஆண்டு காலமாகியும் செய்ய வில்லையே என்றார்கள். முன்னாலே 70-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்தில் வருவதாக இருந்தது. இப்பொழுது ஆறு மாதங்கள் தள்ளி அந்தக் காரியங்களைச் செய்ய இருக்கிறோம். குறிப்பாகச் சொன்னார்கள், சட்டத்திலே இன்னொரு ஆறு மாதத்திற்கு வழி செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று. தள்ளிவைக்க வேண்டும் என்கிற உள் எண்ணம் கிடையாது. ஆகவே, அத்தகைய அச்சம் தேவையில்லை. ஜூலை மாதத்தில் தேர்தல் நடக்க ஆய்வு வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. பாராளுமன்றத்தில், இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு நிறுத்திவைத்து விட்டு, நாடாளுமன்ற வாக்காளர் பட்டியலை தயார் செய்யச் சொன்னார்கள். அப்படி வந்தால், மறுபடியும், சட்ட மன்றத்தைக் கூட்டி, திருத்தங்கள் கொண்டு வருவது இயலாத காரியம். ஆகவே, பாதுகாப்பாக செய்யப்படும் கவசம் தான் இது. நின்றுவிடுமோ என்ற அச்சம் தேவையில்லை. ஆகவே, நிச்சயமாக ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் வரும் (குறுக்கீடு).

“பைஃபர்கேஷன் ஆப் பஞ்சாயத்ஸ்” என்று சொல்கிறார்கள். 13,000 ஊராட்சி மன்றங்கள் இருக்கின்றன. பாதிக்கு மேற்பட்ட மன்றங்களுக்கு நிதித் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப் பிரிக்கச் சொல்லி விண்ணப்பங்களைப் பார்த்தால், இன்னும் ஏறத்தாழ 5,000 வரும். இப்படி எண்ணிக்கைகளை பெருக்குவதில் லாபம் இல்லை. “வயபிள் யூனிட்” ஆக, பொருளாதார ரீதியில், அமைப்பு முறையில் இருக்க வேண்டும். இவற்றிலெல்லாம் நிதிநிலைகள் பெருகவேண்டும். ஜாதி, வெறுப்பு உணர்ச்சிகள் காரணமாக சங்கடங்கள் வருகின்றன. நிதிநிலை பெருகி, தேவையான காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். ஊராட்சி மன்றங்களில் எண்ணிக்கையைப் பெருக்குவதைவிட மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும். எண்ணிக்கை பெருகுவதால் நன்மைகள் அதிகமாக வரும் என்று கருத முடியாது.

கோட்டையைச் சுற்றும் நிலையில் உள்ளவர்கள் செய்கிறார்கள் என்றார்கள். மேலவை எதிர்க்கட்சித் தலைவர், திரு. ராஜாராம் நாயுடு பிரிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பிரித்துக் கொடுத்திருக்கிறேன். பல் வேறு உறுப்பினர்களும் கேட்டதில், நியாயமானதைச் செய்திருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் கோட்டையைச் சுற்றிவருகிறார்கள் என்ற பொருளில்ல. வினாயகம் அவர்கள் எத்தனையோ பிரச்சினைகளை எங்களிடம் சொல்லியிருக்கிறார். சொல்கிறவை நியாயமாக இருந்தால், செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

ஊராட்சி மன்றங்களைப் பிரிப்பது தேர்தலுக்காகச் செய்யப்படும் காரியம் இல்லை. தொடர்ந்து செய்யப்பட வேண்டிய காரியம். இப்பொழுது பிரிக்கிறோம் என்றால், தேர்தல் நடத்த முடியாது. அப்படிப்பட்ட காலகட்டத்தில் இருக்கிறோம். அவருக்கு அவருடைய பகுதியில் ஒரு ஊராட்சி மன்றத்தைப் பிரிக்க வேண்டும் என்பதை இப்பொழுது—முன்பே சொல்லியிருக்கிறார்கள்—பேசுகின்ற நேரத்தில், நேரிடையாக அப்படிச் சொல்வதானால், அந்த ஃபைல் திறக்க முடியாது. தேர்தல் முடிந்த பிறகுதான் வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும்.

“பைஃபர்கேஷன்” செய்யக்கூடாது என்பதில் கட்சி அடிப்படை இல்லை. எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னாலும் நடைமுறைக்கு ஒத்துவராவிட்டால் முடியாது, ஆகவே, விரும்பிய வண்ணம் செய்து கொடுப்பது என்பது இல்லை. இந்தச் சட்டம் வருங்காலத்தில் பல காரியங்களுக்கு முதல் கட்டமாக, சோதனைக் கட்டமாக, எடுத்துப் பரிசீலித்து-ஆழ்ந்து கவனித்து, செய்யப்பட்ட ஒன்று. அவசரக் கோலத்தில் செய்ததல்ல. ஜனநாயகத்தில் மக்களுக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்களுக்கு உரிமை. ஆகவே, நடைமுறையில் மேலும் சிக்கல்கள் இருந்தால், அதைப் பரிசீலித்துப் பார்த்து திருத்தம் நேரத்தில்

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு மா. முத்துசாமி]

திருத்த வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் கூறி, தேர்தல்களை விரைவாக நடத்த வேண்டும் என்று கோருவதால் பொறுக்குக் குழுவுக்குப் போகவேண்டும் என்கிற கருத்தை வலியுறுத்தத் தேவையில்லை என்று சொல்லி, திருத்தங்களைத் திரும்பப் பெறவேண்டும் என்று கேட்டு, மசோதாவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. இராமமூர்த்தியின் திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துக்கள் (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 10/1970) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி.—

“பிரிவு 2 இந்த மசோதாவுக்கு உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, in view of the discussion which has already taken place, I do not move my amendment.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 3 முதல் 12 வரையில் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 13.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“பிரிவு 13 மசோதாவின் உரிய பகுதியாக்கப்படவேண்டும்.”

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், என் பெயரில் கொடுக்கப் பட்டுள்ள கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன் மொழிகிறேன்—

“In sub-section (11) of the proposed new section 149-A of the principal Act, for the words ‘by notification with effect from a date to be specified therein or drop further action’, the words ‘immediately after the issue of notification or drop further action’, shall be substituted.”

திரு. எம். பூபதி : சார், நான் வழிமொழிகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து முடித்தவுடனே, அந்தத் தலைவர், உதவித் தலைவரிடத்தில் சார்ஜ் ஒப்படைக்க வேண்டும். அப்பீஸ், ரிட் போடுவதென்றால், அந்த முறை அமைச்சருக்கும் தெரியும். ஆகவே, அதைப்பற்றி மீண்டும் சிந்தித்துப் பார்த்து, திருத்தமாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற நம்பிக்கையோடு என் திருத்தத்தை நான் வற்புறுத்தவில்லை.

[1970 ஏப்ரல் 6]

திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 13—பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 14—பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 15.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“பிரிவு 15 இந்த மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், 15-வது பிரிவுக்கு என் பெயரில் உள்ள கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன் மொழிகிறேன்—

In section 152 of the principal Act, the following shall be inserted as new sub-section (12-A) :—

“12-A. The President shall be removed if the majority of the voters desire to do so.”

திரு. எம். பூபதி : நான் இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. வி.கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, எந்த மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்களோ, அதே மக்களால் மீண்டும் ரீகால் பண்ணப்படவேண்டும். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது சொன்னார்கள், 1952-ம் ஆண்டிலேயே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய முறை இருந்தது என்று. கை தூக்கி தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய முறைதான் இருந்தது. ரகசிய முறை கிடையாது.....

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, கிராம ஊராட்சி மன்றங்களிலே கைதூக்கும் முறை இருந்தது. ஆனால் பேரூராட்சி மன்றங்களிலே ரகசியமுறை தேர்தல் அமல்படுத்தப்பட்டது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்பது கிராம ஊராட்சியைப் பற்றித்தான். பதின்மூன்றாயிரம் கிராம ஊராட்சிகளிலே 500 பேரூராட்சிகள் என்பது எங்கே? கை தூக்கி தேர்ந்தெடுக்கப் படக்கூடிய முறை இருந்ததே, அதிலே கோளாறு இருந்தது. அந்த முறையைக் கொண்டுவருகிறோம் என்ற தொனியில் கூறப்பட்டது சரியல்ல. ரகசிய முறையில்தான் இருக்க வேண்டும். இதையும் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்த்து, திருத்துவதற்கு எதிர்காலத்தில் சட்டம் கொண்டு வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையால் நான் இதை வற்புறுத்தவில்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது.

பிரிவு 15 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 16 முதல் 19 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

குறுந்தலைப்பு, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

1970 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துக்கள் (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 10/1970) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன் மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, மசோதா, சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவில் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் 8—4—1970-ம் தேதியன்று காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(9) பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

@193. Notification issued with G.O. Ms. No. 1252, Rural Development and Local Administration, dated the 18th July 1969, making the Assistant Commissioners in the Corporation of Madras (Conditions of Service), Rules, 1968. [Laid on the Table of the House under section 348 (d) of the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Tamil Nadu Act IV of 1919).]

194. Notification issued with G.O. Ms. No. 1798, Public (Services-A), dated the 29th September 1969, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954, for inclusion of the post of Assistant Lecturer in Drawing in Technical High Schools within the Commission's purview. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

B. Reports, Notifications and other papers.

†139. Annexure to the Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 10 of 1970).

†140. Tamil Nadu Appropriation (No. 3) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 13 of 1970).

141. List of Unstarred Questions and Answers from Nos. 41 to 64.